

Andrés Pascual
Ecequiel Barricart

AYI
KAPLAN
EJDERHA

DESTEK YAYINLARI: 963
KİŞİSEL GELİŞİM: 169

ANDRÉS PASCUAL - ECEQUIEL BARRICART / AYI KAPLAN EJDERHA
ORİJİNAL ADI: EL OSO EL TIGRE Y EL DRAGÓN

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları KALEM AJANS aracılığıyla alınmıştır.

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Çevirmen: Didem Demirci Altun
Editör: Aslı Bahşi
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Haziran 2018
2.-3. Baskı: Ağustos 2018
4.-6. Baskı: Eylül 2018
7. Baskı: Haziran 2020
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-444-4

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 40200
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

Andrés Pascual - Ecequiel Barricart

İçinizde Yaşayan Üç Hayvan

AYI
KAPLAN
EJDERHA

Ayı gibi

SEV

Kaplan gibi

CESUR OL

Ejderha gibi

YÜKSEL

Çevirmen: Didem Demirci Altun

*Hayatlarımızın ayısı, kaplanı ve ejderhası
Cristina ve Itziar'a...*

İÇİNDEKİLER

AYI

Hayat Şu Andır	11
En Değerli Varlık	15
Üç Hediye Bir Arada	18
Kucak, Pençe ve Bakış	21
Rüzgâra Karşı Uçmak	23
Sana Güveniyorum	25
Şefkat Çubuğu	28
Katlanmış Aynaların Önünde Sorular	31
Çatlak ve Çiçek	33
Ben Eşsizim	36
Kelimelerin Gücü	39
Üşüdüğünde Seni Saracağım	41
Ayıyla Kucaklaşma	43
Bir Parça Zarafet	46
Şimdi Harekete Geç, Şimdi Yaşa	49

KAPLAN

Haritaların Ötesi	53
Başımın Üzerindeki Güneş	55
Opak Sızlanma Gözlükleri	58
Yıldız Kayması	61

Yaralar Aşktır	63
Üç Ayak İzi	64
Kum Fırtınası	67
Savaşçı ya da Paralı Asker	69
Hak Edilmiş Bir Ceza	72
Taşıdıkların Seni Kuma Batırır	75
Yenilmez Takım	78
Appassionata Çölde de Çalışıyor	81
Kükreme	83
İmkânsız mı?	85
Kefiyelerin Yumuşaklığı	88
Beklenmedik Bir Bahçe	91
Küçük Hurma	94

EJDERHA

Ormandaki Melodiler	97
Gümüş Çengelliğne	99
Ejderhanın Yükselişi	102
Özgürlük	104
Gökkuşağında Gri Yoktur	107
Gökyüzü Parmaklarımın Ucunda	110
Kilometrelerden ve Yıllardan Çok Uzağa	112
Amacım	114
Ben Havayım	116
Işığa Dönüş	118

Boruların Arasındaki Huzur	121
Katlanan Aynalarda Kükremeler	123
Şafak	124

FELSEFE

İçinizdeki Üç Hayvanın Farkına Varın	127
Ayı	129
<i>Hasta bir ayı</i>	129
<i>Aynızı besleyin</i>	130
<i>Sağlıklı bir ayı</i>	131
Kaplan	132
<i>Hasta bir kaplan</i>	132
<i>Kaplanınızı besleyin</i>	133
<i>Sağlıklı bir kaplan</i>	134
Ejderha	135
<i>Hasta bir ejderha</i>	136
<i>Ejderhanızı besleyin</i>	136
<i>Sağlıklı bir ejderha</i>	137
Güçlerin Dengesi	138
<i>İhtiyacımız olan hayvanı çağırın</i>	140
<i>Üç hediye</i>	142
SON SÖZ	143

AYI

Hayat Şu Andır

Dingin adam, terziye tam kararlaştırılan saatte geldi. Zili alıp içeriye bakmak için burnunu cama dayadı. Ahřap duvarlar, ipliklerin st üste dizildiği raflar ve fildişi dĞme örneklerini gördü... Cansız mankenler, gala yemeğindeki elçiler gibi selam veriyorlardı. Burası, yıllardır Sombría'nın en seçkin yerlerinden biri olarak biliniyordu. Ellerini ovuşturdu. Sombría her zaman soğuk bir sis tabakasıyla kaplıydı, çamurlu su birikintilerine dikkat ederek yürümek gerekirdi. Söylenenlere göre, uzun zaman önce, parkın kuru yapraklarının üzerinde oynayan sincaplar ve meyve tezgâhları arasında gezen kadınların etrafında uçuşan mavi kelebekler olurdu. Fakat tutulmayla her Şey değişti. Güneş bir gezegenin kara küresinin ardına saklandı ve Şehir karanlığa ve soğuğa teslim oldu. Havayı ısıtmak için kurulan bacalar kuşlara ve bitkilere yuva oldular ve insanlar vücut ısılarını korumak için dışarıda konuşmamaya başladılar.

Gününü Őařırmamak için terzi ile yaptığı telefon konuşmasını tekrar hatırladı. Neredeyse yetmiş yaşına gelmişti ama Şu zamana kadar hiç not alma ihtiyacı duymamıştı. Tam yanĐın merdivenlerine oturacaktı ki uykudan yeni uyanmış gibi görünen orta yaşlı bir adam kapıyı açıp onu içeri davet etti.

“Pazartesi konuşmuştuk, bilmem hatırlıyor musunuz?”

“Beni takip edin” dedi terzi, elleri şakaklarında, güçlü bir baş ağrısı çekiyor gibiydi. Kutu ve örneklerin bulunduğu ilk odayı geçtiler. Oradan, ölçülerin alındığı salona geçtiler. Ortada, karşısında aynalar olan bir metre yüksekliğinde bir platform vardı. Bir köşede, binanın içine açılan bir kapı bulunuyordu. Diğer köşede ise binlerce, yüzlerce mezuranın bulunduğu bir dolap vardı.

“Ne tür bir takım elbise istediğinize karar verdiniz mi?” diye sordu terzi; samimi görünmeye çalışıyordu fakat yorgunluğunu gizleyemiyordu.

“Ben bir tavsiyede bulunabilirim fakat iş için mi yoksa bir etkinlik için mi olacağını söylemeniz gerekir.” Gülümsemek için çaba gösterdi çünkü eline iğne batmıştı.

“Yalnızca şık olmak istiyorum” diye cevapladı. Terzi, Sombria’da giyilen tek renk olan grinin çeşitli tonlarında kumaşların olduğu bir katalogu masaya koydu. Müşteri, soğuk renkte yün bir kumaş seçti. Hemen ardından birçok askının olduğu bir askılığa yaklaşıp vücut yapısına en iyi gidecek takım elbiseyi seçmeye çalıştılar. Pensli, penssiz; dar yaka, geniş yaka... Bir tane seçer seçmez, terzi, örnek pantolon ve ceketlerden birini giyerek ölçülerini alacağı platforma çıkmasını istedi. Dingin adam, daha yavaş bir görüşme olmasını beklemişti. Onun için terziye gitmek, rahatlatıcı bir masaj yaptırmak gibiydi, örneğin astarın kumaşını ya da içcebine işlenecek harflerin karakterini seçmek gibi protokollerin her aşamasından büyük bir zevk alırdı. Ama bu terzi işini bir an önce bitirmek istiyor gibiydi. Ondan hoşlanmadığından değil, daha çok uzakta gibiydi, sanki deneyimli elleri mekanik ve hatasız bir şekilde modeli çıkarırken kafası başka bir yerdeydi.

“Röntgenim çekiliyor gibi hissediyorum kendimi” dedi ortamdaki havayı yumuşatmaya çalışarak.

“Her şeyin ölçüsünü tam almam gerekiyor çünkü bir omuzunuz diğerinden daha düşük.”

Not aldığı sayfayı elinden bırakmadan bir dikiş attı ve tam o sırada parmağını şıklatarak kendi işine küfretti. Orantısızdı. Bir kolu kesse bile abartılı olurdu.

Dingin adam sessizce bekledi.

Terzi sayfayı yere atıp başı önünde yere oturdu. Dingin adam, iyi olup olmadığını sormaya gitti fakat olmadığı her halinden belliydi. Başını yerden kaldırmaya cesaret edemedi, aynalardaki yansımından utanıyor gibiydi. Platformdan inip yanına oturmadan önce bir süre bekledi. Elini uzattı.

“Hâlâ bana adını söylemedin...”

“Gabriel” dedi terzi, bu yumuşak jestten etkilenmişti. “Kusura bakmayın, iyi bir gün geçirmiyorum.”

“Yarın tekrar gelebilirim...”

“Hayır!” diye kesti o an çok kaba bir hareket yaptığını düşünerek. “Vakit kaybedemem demek istedim.” Tepeleğinde bulunan guguklu saatin, akşam olduğunu haber veren sesi duyuldu. Üzerindeki kapağın ardından bir kuş merhaba demek için çıktı.

“Bak...” diye gösterdi dingin adam. “Şu soyтары bile bize gülüyor. Sanki hayat bizi daha ileride bekleyen bir şeymiş gibi, günleri hiçbir zaman durmayacak ikinci bir elin ardından koşarak geçiriyoruz.”

“Hayat mı? Onun nasıl bir şey olduğunu unuttum.”

“Hayat, şu andır. Şu kumaşın dokunuşu, kalbimizin her bir atışı.”

“Acıdır...” diye ekledi Gabriel parmağını yaptığı dikişin üzerinde gezdirerek. İğnenin battığı yeri sıktı, bir damla kan akmıştı.

“Hep aynı.”

“Böyle söyleme. Genç ve yakışıklı bir adamsın. Eres un hombre joven y apuesto. Eminim başına her ne geldiyse sadece kötü bir dönemden geçiyorsundur.”

“Oldukça uzun bir dönem...”

“En azından nesilden nesile aktarılan bir dükkânın var” dedi onu neşelendirmeye çalışarak. Gabriel derin bir nefes aldı ve kendini bu tanımadığı adamın sesine bırakarak başını yerden kaldırmadan içini dökmeye başladı.

“Sorun da bu zaten. Babam ölüp de işi ben devralana kadar her şey mükemmeldi. Bu dört duvar arasında öyle çok ter döktüm ki şimdiye küfle kaplanmış olmaları lazımdı ama iş batıyor ve beraberinde beni de batırıyor. İnanın bana daha önce böyle değildim. Ama birden kendimi kaybolmuş gibi hissetmeye başladım. Hepsinden kötüsü, bu huzursuzluk evliliğime de yansdı. Haftalardır bu küçük dükkânın zemininde bir şiltenin üzerinde uyuyorum, ne karımı ne de kızımı görüyorum.”

“Bunu neden yapıyorsun?”

Gabriel gözyaşını elleriyle sildi.

“Özür dilerim, bütün bunları size neden anlattığımı bilmiyorum.”

Dingin adam yerde duran ölçülerin yazılı olduğu kâğıdı alıp arkasına bir not yazdıktan sonra genç adama verdi.

“Gelecek salı sabah saat on birde bu adrese gelmeni istiyorum.”

“Takımı getirmek için mi?”

“Hayır. Ondan önceki gün alması için birini göndereceğim.”

“Öyleyse ne için?”

“Senin için her şeyi sonsuza kadar değiştirecek bir şeyim var.”

En Değerli Varlık

Gabriel bütün haftayı düşünerek geçirdi. Gerçekten her şeyi bir anda değiştirebilecek bir iksir var mıydı? O gün geldiğinde tramvaya binip adresteki yere gitti ve şaşkınlıkla kalakaldı. İki bina arasında, yuvarlak camlı küçük bir kiliseydi. Pasó toda la semana pensando en la cita. Tuğlaları rutubetten kararmıştı, aralık duran kapıdan sokağa bir müzik yayılıyordu. Buluşma yerinin yazılı olduğu kâğıda tekrar baktı. Kesinlikle orasıydı. Kutsal bir yere giriyor olmanın verdiği gerginlikle sessizce içeri girdi. Son zamanlarda kendini o kadar değersiz hissediyordu ki, yardımını, özellikle de bu kadar uzaktan gelecek bir yardımını hak ettiğini hiç düşünmemişti. Ancak ziyaretçinin çağrısına gelmişti. Gizemli teklifi ile ilgilenmişti ama her şeyden öte onunla arkadaş olabileceğini hissetmişti.

Bankların aralarında tek tük insanlar vardı fakat aralarında o yoktu. Koridorun sonunda bir tabut gördü. Bir cenaze seremonisi vardı. Bu buluşmanın korkunç bir şaka olduğunu düşünmeye başlamıştı. Yavaşça yaklaştı. Tabut açıldı, etrafında plastik çiçeklerden bir taç vardı. (Tutulmanın yol açtığı güneş ışığı eksikliği, Sombria'nın tüm bitkilerini yok etmişti.) Eğilmek istemiyordu fakat açıklayamadığı bir şey onu çekiyordu. Kumaşını görür görmez tanıdı. Tabuttaki ölü, diktiği takımını giymiş olan dingin adamdı.

“Aman Tanrım!”

Orgdan yükselen sol minör akordu tüylerini ürpertti. Nasıl olabilirdi? Aynaların önünde konuşmalarının üzerinden sadece yedi gün geçmişti. Şefkatli sesini, zarafetini, terzi dükkânının kapısından girdiğindeki dokunaklı halini hatırladı. Konuşmalarını yeniden canlandırmaya çalıştı ama yapamadı. Daha fazla dikkat etmeliydi! Ona bir çay bile ikram etmemiş olduğunu düşünüp üzüldü. Gerilmişti, ne yapacağını bilmiyordu. Her zaman cebinde taşıdığı kakao çubuğunu çıkarıp kurumuş dudaklarına götürdü. Resecos. O sırada, takım elbiseli bir genç arkasından yaklaştı. Gencin varlığını fark ettiğiinde yerinden zıpladı.

“Rahatsız etmek istememiştim” dedi.

“Siz terzi Gabriel olmalısınız.”

“Sen kimsin? Adımı nereden biliyorsun?”

“Patronum kesin talimat verdi.”

“Hiçbir şey anlamıyorum” diye tekrar etti gözlerini tabutan ayırmadan.

“Belki bu anlamanıza yardımcı olur.”

Genç adam bir zarf uzattı. İçinde bir kart vardı. Müşterisinin yazdığına dair en küçük bir şüphesi yoktu. Adresteki elyazısıyla aynıydı. Tabutun başında okumaya başladı.

Sevgili Gabriel...

Geçen gün hayatın kalbimizin her atışı, şu anda yaşadığımız şey olduğunu söylemiştim. Bu yazıyı okuduğuna göre benimki artık atmıyor demektir. Benim için üzülme, hiç korkmuyorum. İyi kötü bütün anları dolu dolu yaşamaya çalıştım. Sombria'nın tarih yazılmamış mezar taşlarına hiç

dikkat ettin mi? O mezar taşlarında tarih yok çünkü yatanlar tek bir gün bile gerçekten yaşamamışlardır, sanki hiç var olmamışlardır. Seni temin ederim benimkinde bir destan yazılı olacak. Guguklu saatin sana acele ettirmesine izin verme. Eminim bu işin hak ettiği harika geleceği yavaş yavaş öğreneceksin. Asistanımın seni götüreceği yere gitmeni istiyorum. Sana en değerli varlığımı verecek.

En iyi dileklerle...

Dükkânından mutlu ayrılmış bir müşteri...

Bu sahneyi yaşıyor olduğuna inanamıyordu. Ama işte takım gerçektir, kendi makasıyla, kendi elleriyle kesip biçtiği takımdır; bu huzurlu hava gerçektir, birden Sombría'daki her şey gibi dondu.

“Tüm bunlar ne demek oluyor?” diye sorabildi.

“Gitmemiz gerekiyor.”

Asistanı dinledi. Dingin adama son bir kez baktı. “Yalnızca şık olmak istiyorum” demişti tanıştıklarında. Kâğıtta yazan “en değerli varlığım” yazısını tekrar okudu. Derin bir nefes alıp genç adamın arkasından yürümeye başladı.

Üç Hediye Bir Arada

Asistan Sombría'nın arka yollarında arabayı sessizce sürdü. Sokak lambaları havanın ağırlığından bükülmüşlerdi. Sisi engellemek için küçük, hava geçirmez camları olan beton binaların olduğu bir yerleşim bölgesinden geçtiler. Siyah dumanlarla kaplı sanayi bölgesini arkalarında bırakarak birkaç harabenin olduğu boş bir araziye geldiler. Gabriel, endişeli gözlerle camdan dışarıya baktı. Şehir merkezinden hiç bu kadar uzaklaşmamıştı. Camları batıya bakan, girişinde sütunlar bulunan bir malikâneye geldiklerinde şoförden geri dönmesini rica etmek üzereydi. Güneş tutulmasından önce, günbatımına doğru inşa edildiği belliydi. Gabriel, yanmış gibi görünen simsiyah toprağın üzerinde bu muntazam mermer binanın nasıl ayakta kalabildiğine şaşırılmıştı.

“Patronum burayı yolculuktan döndükten sonra aldı ve kendini restore etmeye adadı” diye bilgi verdi asistan.

“Ne yolculuğu?”

“Astronomdu. Bu yüzden gök kubbeyi rahatça görebileceği bir yerde yaşamak istiyordu.”

“Sombría'da böyle bir yer olduğundan şüpheliyim.”

“Bu yüzden daha uzağa gitti.”